

всакакви тѣла. Нѣкои отъ тѣхъ тѣла прѣмѣнѣвать мѣсто-то си: едни дохождатъ пѣ-близо до насъ, а други са отдалечаватъ отъ насъ; едни отъ десня-тѣхъ ни странѣ прѣминуваатъ на лѣво, а други отъ лѣвѣ-тѣхъ странѣ врьватъ на десно; едни иззади насъ излизатъ отпрѣди ни, а други изпрѣди насъ са теглатъ отзади ни; едни са издвигатъ нагорѣ, а други слизатъ надолу. За всичкы-ты тѣхъ тѣла са говори, че са намиратъ въ движеніе.

А отъ всичкы-ты тѣла, что са около насъ, има нѣкои и да са не мѣстатъ, и доклѣ стоимъ на едно мѣсто и въ едно положеніе да ги глѣдаме, тѣхъ въ всичко-то това вѣмѣ оставатъ на еднакво разстояние отъ насъ и отъ една странѣ. За тѣхъ тѣла са говори, че са намиратъ въ покой.

Така мѣстеніе отъ една странѣ на друга по пространство-то наричѣса движеніе, а стоаніе на едно мѣсто — покой.

Ни едно тѣло на земѣ-тѣхъ не може да са намира въ истиненъ покой. Което тѣло не прѣмѣнава мѣсто-то си на земѣ-тѣхъ да са отдалечѣва отъ едни тѣла, что са около него и да са приближѣва до други, то пакъ заедно съ земѣ-тѣхъ са врьти около си-це-то, та са мѣсти въ пространство-то. Мы денѣ, нощѣ врьвимъ съ земѣ-тѣхъ заедно въ пространство-то до десѣтъ пѣти пѣ-скоро отъ каквото врьви гюлле, кога са врьли отъ топъ, а не познаваме това движеніе, и чини ни са, че сѣдимъ на едно мѣсто, като глѣдаме, че сичко, что е около насъ, стои си въ едно положеніе спротивъ насъ. Исто така е и това, като кога врьвимъ въ ладѣнѣ по море: мы са приближѣваме до сухъ земѣ и са отдалечѣваме отъ